

Lovas István: Észak-atlanti érdekellentét

2015 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Mérték

Még nincs

Már a látszatát is nehéz megőrizni. A hét elején a törökök kérésére Brüsszelben rendkívüli ülésre hívták össze a NATO-t.

Ott az észak-atlanti szervezet úgy döntött, támogatja Ankarát, hogy katonai akciókat hajtson végre az Iszlám Állam és a kurdok szíriai és iraki állásai ellen. Jens Stoltenberg NATO-főtitkár az ülés után a sajtónak kijelentette: „Valamennyi szövetséges erősen szolidáris Törökországgal”. Lárifári, mondta volna egy NATO-s Gyurcsány, hallva azt a sok ellenmormogást, amit Stoltenberg egységét sugalló szavai váltottak ki a szervezet központi épületkomplexumának folyosóin.

Ankara a washingtoni szerződés negyedik pontjára hivatkozva kérte az azonnali ülést: az ugyanis rögzíti, hogy bármely tagállam a szervezet összehívását kérheti, „ha területi épségét és egységét, politikai függetlenségét vagy biztonságát fenyegetés éri”. Az történt, hogy a szír–török határ törökországi oldalán lévő Surucban július 20-án terroristák harminckét embert megöltek. Ami tény, csupán az kétséges, hogy vonatkoztatható-e a merényletre az említett negyedik cikkely. A török „visszacsapás”, amely egyszerre irányult az Iszlám Állam és a kurd PKK ellen, már a rendkívüli NATO-ülés előtt is megosztotta a szervezet tagjait.

Az Egyesült Államok a kurd PKK-t terrorszervezetnek tekinti. Tegyük hozzá, teljes joggal. A vasárnapi és hétfői brüsszeli ülésen azonban egyes európai vezetők nemigen akartak kötélnek állni, hogy beleegyezésüket adják a törökök akciójához, mert féltették az észak-iraki területen lévő PKK-támaszpontokat.

A szájukat húzóik közül Angela Merkel német kancellár arra szólította fel a törököket, hogy mutassanak „arányosságot” a PKK elleni harcukban, és „rizzék meg a több évtizednyi viszály után 2013-ban megkezdett békefolyamatot”.

De Stoltenberget mindez nem hatotta meg, hiszen e brüsszeli kocsnában Merkelnél is volt egy erősebb legény: az Egyesült Államok, amelynek végrehajtójaként a NATO-főtitkár kijelentette: „a terrorizmus egyetlen megjelenési formájában sem tűrhet vagy igazolható”, azaz, üzent a törököknek, csapjatok oda nyugodtan a PKK-nak.

Erdogan elnök pekingi útja előtt erre ígéretet is tett: „Ez folyamat, és a folyamat ugyanazzal a határozottsággal fog haladni.”

Csakhogy a PKK a múltban bármennyire is megérdemelte a terrorista jelzést, gyengítése azt jelenti, hogy az Iszlám Állammal együtt gyengül egyik kemény iraki ellenfele is. Hétfőn a Washington Postból kiderült az is, hogy a Fehér Ház és a török kormány együtt vesz részt egy olyan katonai műveletben, amelynek révén a szír–török határ mentén

egy százkilenc kilométer hosszú biztonsági övezetet akarnak létrehozni az Eufrátesz folyótól nyugatra. Ha ezt „biztonságosnak” kiáltják ki, akkor a Törökországban él? 1,7 millió szíriai menekültet odaterelhetik. S ha a menekültek ezt a sávot nem tekintik biztonságosnak, megindulhatnak Európa felé, tovább élezve a kontinens országai között a migránskérdés miatt is növekv? feszültséget.

A transzatlanti szövetség országai közé ma már egyre több tényez? ver éket. Szankciók Oroszország ellen, viszonyulás a növekv? erej? eurázsiai tömbhöz, ellentétek Ukrajna kérdésének megítélésében, az Európa felé haladó és építend? Gazprom-vezetékek, hogy csak néhányat említsünk. Kétségtelen, az Atlanti-óceán mindkét partján a nagy nyomás és a mélyül? viszály mindinkább feszíti a politikusok idegeit.

Wesley Clark nyugállományú NATO-parancsnok néhány napja azt javasolta, hogy az Egyesült Államokban, Nagy-Britanniában, Franciaországban és Németországban érdemes lenne internálótáborokat létesíteni, ahová elküldenék a nem lojális polgárokat és azokat, akikt?l feltételezhet?, hogy konfliktus idején radikalizálódhatnak. (Talán ne tegyük fel a kérdést, mit írna a világsajtó egy hasonló magyar ötletre?l.)

Az iráni atommegállapodás az amerikai politikusok és törvényhozók idegrendszerére különösen rosszul hatott. Mármost a satuhelyzet. Egyrészt?l az a nyomás, amelyet a törvényhozásra az amerikai zsidó szervezetek, illet?leg az ottani Izrael-lobbi gyakorol az iráni atommegállapodás elutasítására – az egész világ kifejezett akaratával szemben –, másrészt?l pedig az a tudat, hogy a megállapodás elfogadása amerikai nemzeti érdek.

Mike Huckabee volt arkansasi kormányzó, aki republikánus színekben szeretne amerikai elnökjelölt lenni, kijelentette, hogy Obama a megállapodással Izraelt a „kemence bejáratához” vonszolja, vagyis lenácizta. Aminek visszautasítására az amerikai elnök etiópiai útján tartott sajtókonferencián kényszerült.

Ted Cruz republikánus szenátor – aki társaihoz hasonlóan kampányához ett?l a lobbítól szintén hatalmas pénzeket kap – pedig azt a rémálmát festette fel a megállapodás elfogadása ellen érvelve, hogy Irán éppen ennek révén jut majd hozzá atombombához. Amelyet hajóról kil?ve Tel-Aviv vagy New York vagy Los Angeles fölött a leveg?ben felrobbantva tízmilliókat likvidálnának, és a robbanás „elektromágneses impulzusokat” keltene, amelyek az ország teljes keleti partján leállítanák az áramszolgáltatást. Vagyis, mondta Cruz, az iráni atommegállapodás az Egyesült Államok és Izrael létét fenyegeti.

Jogos a kérdésfeltevés, hogy vajon a transzatlanti országok egyre rosszabb idegállapotban lév? politikusai – akiket még tovább terhelnek a népvándorlás eddig nem látott méretei, és ennek következtében a lakosság érthet? módon rohamosan növekv? ellenérzéseit és egyre radikálisabb megnyilvánulásait – miként tudnak higgadtan cselekedni és a kihívásokkal szembenézni. Az ukrán válsággal, a még messze el nem múlt görög válsággal vagy az eurázsiai tömb és a BRICS országok növekv? súlyával és erejével.

Látható és tapasztalható, hogy a nemzetek – nem utolsósorban alulról jöv? nyomásra – egyre inkább hanyagolják a brüsszeli központok irányításának követését, és úgy cselekednek, ahogyan azt saját nemzeti érdekük kívánja, és a választóik követelik.

Ami a demokrácia er?södése szempontjából pozitív, a transzatlanti összehangolt cselekedetek szemszögéb?l viszont egyre kínosabb. Ami biztató.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló